

சிலப்பதிகார புத்தாக்க வடிவங்களும் அவற்றின் புனைவுகளும்

Inventions of Silappathikaram and their Legends

கலாநிதி சின்னத்தம்பி சந்திரசேகரம் / Dr.Sinnathamby Santhirasegaram ¹

Abstract

The *Silappathikaram* has been continuously revived from *Vijaya Nagara Nayakkar* period until contemporary times. Regions like Tamil Nadu, Kerala and Sri Lanka have had rendered the story of *Kannaki* according to their local environment and culture. During the *Vijaya Nagara Nayakkar* period in Tamil Nadu, the story of the *Silappathikaram* became a ballad called '*Kovalan Kathai*'. Later, several ballads such as *Kovalan Karnaki Kathai*, *Kovilan Sariththiram*, and *Karnaki Mathanalki Kovilar Kathai* emerged within the same vicinity. All these ballads gave birth to *Kannaki*, who is known as the goddess of *Saivism*. In the *Kovilan* story, *Kannaki* is depicted as the avatar of both goddess *Thurkka* and goddess *Kali*, the form structured to avenge King *Pandian*. In addition, these stories had been created as a collection of regional cases and traditions of the people living in the land of origin. These revivals have been made of mythical legends. In the *Kannaki Vazhakurai* that originated from Sri Lanka, the story portrayed a sprite called *Namankalai*, who was assumed to come in the form of a mango and was reborn as goddess *Kannaki*. In alternate forms of *Kovalanar Kathai* and *Silampukural*, goddess *Kali* was assumed to come in the form of *mankani* (mango) and was reborn as goddess *Kannaki*. These Sri Lankan texts were created for the sake of *Kannaki*'s rituals. The *Kappal vaiththa* (Shipping) *Kathai* and *Kadaloddu* (diving) *Kathai* of *Kannaki Vazhakurai* explain the myth of Sri Lanka. For instance, *Kadaloddu Kathai* details the story of *Vediyarasan*, which reveals the eminent history of a community (focusing on a caste) of Tamils in Sri Lanka

Date of submission: 2020-05-13
Date of acceptance: 2020-05-30
Date of Publication: 2020-07-20
Corresponding author's
Name:
Dr.Sinnathamby Santhirasegaram
Email:
santhirasegaramaruna@gmail.com

Key Words: Invention, ritual, regional dialect, myth, female deity (Ananku)

அறிமுகம்

இந்திய இலக்கிய மரபிலே தோன்றிய சில எழுத்திலக்கியங்கள் நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக தனியே வாசிக்கப்படுவனவாக மட்டும் இருக்கவில்லை. எழுதப்பட்ட இந்த இலக்கியங்கள் காலவோட்டத்தில் வாய்மொழி வடிவங்களாகவும் அளிக்கை வடிவங்களாகவும் புத்துருவங்களைப் பெற்று மக்கள்சார் இலக்கிய வடிவங்களாக

பயிலப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இவை எழுத்து மூலமாக அல்லாமல் அளிக்கை நிலையிலேயே மக்கள் மத்தியில் பிரபலமாகியுள்ளன. இங்கு எழுத்து மரபுக்கும் வாய்மொழி மரபுக்கும் இடையே இறுக்கமான வேறுபாடுகள் பேணப்படவில்லை. இத்தகைய இலக்கியங்களிலே சிலப்பதிகாரமும் ஒன்றாகும்.

¹ Head, Department of Languages, Faculty of Arts & Culture, Eastern University, Sri Lanka. santhirasegaramaruna@gmail.com

நோக்கம்

விஜயநகரநாயக்கர் காலம் முதலாக தமிழகம், இலங்கை முதலான பிரதேசங்களிலே சிலப்பதிகாரக் காவியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுந்த கதைப்பாடல்கள் சைவ இலக்கியமாக உருவாக்கப்பட்டுள்ள விதம் குறித்து எடுத்துக்காட்டுவதே இந்த ஆய்வின் நோக்கமாகும்.

முறையியல்

இந்த ஆய்வு ஒப்பீட்டு ஆய்வு முறையியல், சமூகவியல் அணுகுமுறை என்பவற்றின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

கருத்துரை

தமிழகத்திலே கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டளவில் தோன்றிய சிலப்பதிகாரம் பல நூற்றாண்டுகளைக் கடந்து விசயநகர நாயக்கர் காலம் முதல் சமகாலச் சூழல்களுக்கு ஏற்ப மக்கள் சார் இலக்கிய மரபாக முகிழ்ப்புறத் தொடங்குகின்றது. அவ்வாறு தோன்றிய இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் அளிக்கைநிலைப்பட்டனவாகவும் வாய்மொழி இலக்கியச் சார்புடையனவாகவும் விளங்கின. இந்த இலக்கியங்கள் தமிழகம், கேரளம், இலங்கை ஆகிய நாடுகளில் அவ்வப் பிரதேச சூழலுக்கும் பண்பாட்டிற்கும் ஏற்ப உருவாயின.

நாயக்கர் காலத்திலே அக்கால சமூக, அரசியல் மாற்றங்களின் ஊடாக பல்வேறு வகையான இலக்கிய ஊற்றுக்கள் தென்படுகின்றன. அக்கால அரசியல் மாற்றங்கள் காரணமாக ஏற்பட்ட புலமை வேறுபாடு காரணமாக வந்த மக்கள் நிலைப்பட்ட பாடல் மரபுகளைக் கொண்ட பள்ளு, குறவஞ்சி போன்றவை உருவாயின. அவற்றினூடே இன்னொரு வகை இலக்கியங்களும் பாடல்களும் படிப்படியாக வளரத் தொடங்குவதைக் காணலாம். இவற்றைத்தான் இன்று பெரிய எழுத்துத் தொடர் நூல்கள் என்று நாம் கூறுகின்றோம். இவ்வரிசையில் புலேந்திரன் களவு, நல்லதங்காள் கதை, கோவிலன் கதை, மதன காமராசன் கதை, தமிழறியும்

பெருமாள் கதை, விக்கிரமாதித்தன் கதை போன்றவை அடங்குகின்றன. இவை வாய்மொழிப் பாடல்கள் வழியாக வந்தவை (சிவத்தம்பி, கா., 2002: xiv)

இவற்றில் புகழேந்திப் புலவரால் இயற்றப்பட்டதாகக் கூறப்படும் கோவிலன் கதை சமணக் காப்பியமாக நோக்கப்பட்டு வந்த சிலப்பதிகாரத்தைச் சைவ இலக்கியப் பிரதியாக மீளுருவாக்கம் செய்தது.

விசயநகரநாயக்க மன்னர்கள் வைணவ மதத்தைப் பின்பற்றினாலும் சில மன்னர்கள் சிவனையும் வழிபட்டனர். சிவன் கோயில்களுக்கு நன்கொடையும் அளித்தனர் (பிள்ளை, கே.கே., 2007: 84). 15 ஆம் நூற்றாண்டில் சைவ சமய இலக்கியம் பெருவளர்ச்சி பெற்றது. சிவன் வழிபாடும் திருமால் வழிபாடும் மிக உன்னத நிலையில் வைக்கப்பட்டன. சிறுதெய்வ வழிபாடும் நாடெங்கும் காணப்பட்டது (மேலது, 440-41). இத்தகைய பின்புலங்களே 'கோவிலன் கதை' கதைப்பாடலைத் தோற்றுவித்தன. அது மக்கள் நிலைப்பட்ட பாடல் மரபுகளை உள்வாங்கி சைவமத ஆக்கமாக உருக்கொள்கின்றது. கோவிலன் கதையில் கண்ணகி துர்க்கையின் வடிவமாகவும் பாண்டியனைப் பழிவாங்க வந்த காளியாகவும் கட்டமைக்கப்படுகின்றாள்.

கோவிலன் கதையை அடுத்து 'கோவலன் கர்ணகை கதை', 'கோவிலன் சரித்திரம்', 'கர்ணகி மாதநல்கி கோவிலர் கதை', 'கண்ணகி கும்மி', மாதவிக் கூத்து' எனப் பல கதைப்பாடல்கள் தமிழகத்திலே உருவாயின. கோவலன் கதையில் கண்ணகி துர்க்கையின் வடிவமாகவும் பாண்டியனைப் பழிவாங்க வந்த காளியாகவும் குறிப்பிடப்படுவதைக் காணலாம். இதனைத் தொடர்ந்து கண்ணகி கதைகள் ஒவ்வொரு வட்டாரம் சார்ந்தும் வாழும் மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள், நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையில் சிறிசில மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டே வழங்கப்பட்டு வருவதைக் காணமுடிகின்றது' (சுதாகர், கு., 2011: 26).

இக்கதைப்பாடல்கள் கண்ணகியின் பிறப்புத் தொடங்கி மதுரை எரிப்பு வரையான

கதையிக்குள் புராணத் தன்மைகளை அதிகமாக உட்கொண்டு அமைந்துள்ளன. அவை கண்ணகியின் பிறப்பை சைவ மதத்துடன் இணைத்துக் கூறின. புகழேந்தியின் கோவிலன் கதையின்படி மணியரசன் மகன் எண்ணெய் விற்கச் சென்று காளிகோயிலில் விளக்கேற்றி ஆறாயிரம் பாண்டியர்களின் கோபத்துக்கு ஆட்பட்டுக் கொல்லப்படுகிறான். காளி பாண்டியனைப் பழிவாங்கக் கண்ணகியாகப் பிறக்கிறான். கண்ணகி வலது காற்சிலம்பு, இடது கைச் செப்பேடு, கழுத்தில் பூமாலையோடு கொப்புலிங்கிக்கு மகளாகப் பிறக்கிறாள்.

பாண்டியன் காளிகோயிலுக்குச் செல்வதும் அங்கு வாணிகள் கொல்லப்படுவதும் ஏனைய கதைப்பாடல்களிலும் இடம்பெறுகின்றன. மன்னான் பழங்குடிச் சமூகத்தவரிடையே வழங்கும் கோவிலன் சரித்திரத்தில் பாண்டியனைப் பழிவாங்க காளி பிறந்தாள் என்று கூறப்படுகின்றது. இக்கதையில் வெங்கலம் விற்கவந்த ஏழைக் கண்ணனைப் பாண்டியன் கொன்றதாகவும் இவன் இறக்கும்போது லிங்கத்தைக் கட்டிப் பிடித்திருந்ததால் பழிவாங்கக் காளி பிறப்பெடுத்ததாகவும் கூறப்படுகின்றது. கோவலன் கதையில் பாண்டியனின் கொடுங்கோலாட்சியை அழிக்கவே கண்ணகி காளியாகப் பிறந்தாள் என்று கூறப்படுகின்றது. அவ்வாறே பாண்டியனை அழிக்கக் கண்ணகி துர்க்கையாகப் பிறந்தாள் என்று கோவலன் கர்ணகை கதை கூறுகின்றது (மேலது,31).

ஆகவே கண்ணகியின் பிறப்பை கதைப்பாடல்கள் தெய்வீகத் தன்மையுடையனவாகக் காட்டுகின்றன. அவை அவளது பிறப்பை காளியாகவும் துர்க்கையாகவும் காட்டுகின்றன. அவள் பிறக்கும்போதே காலில் சிலம்புடன் பிறந்ததாக கோவிலன் கதையும் கோவலன் சரித்திரமும் கூறுகின்றன. கண்ணகி பிறந்தவுடன் பாண்டியனுக்கும் அவளது நாட்டுக்கும் ஆபத்து நேரும் என்று சோதிடர் கூற, அவளைப் பேழையில் வைத்து ஆற்றில் விடுகின்றனர். பேழை ஆற்றில் வரும்போது ஐந்துதலை நாகம் குடைபிடித்து

வருவதாகக் கதைப்பாடல்களிலே கூறப்படுகின்றது. கோவலன் கர்ணகை கதையில் மானாகென் (மாநாய்கன்) தன் மகளுக்கு சிலம்பு செய்ய கடல் கடந்து சென்று நாகமுத்தைப் பெற்றுவந்ததாகக் கூறப்படுவதோடு அந்த நாகமுத்தை பத்தினியாள் மட்டுமே அணியமுடியும் என்றும் பிறர் தொட்டால் எரிந்துவிடுவர் என்றும் கூறப்படுகின்றது.

எனவே இந்தக் கதைப்பாடல்கள் எல்லாம் கண்ணகியைச் சைவமதம் சார் தெய்வமாகக் கட்டமைத்தன. அத்தோடு இந்தக் கதைகள் அவை உருவான நிலப்பரப்பு சார்ந்த மக்களின் வட்டார வழக்குகள், சடங்கு முறைகள், பழக்கவழக்கங்கள் முதலானவற்றை உட்கொண்ட மீளருவாக்கப் படைப்புகளாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளன (சுதாகர், கு., 2011:26).

கேரள நாட்டிலும் ஈழத்திலும் தோன்றிய கண்ணகி தொடர்பான கதைகள், கதைப்பாடல்கள் பெரும்பாலும் கோயில் வழிபாடு சார்ந்தும் கோயில் சடங்கின்போது பாடப்படுவதாகவும் அமைந்துள்ளன. கேரளத்தில் வழங்கும் சிலப்பதிகார மீட்டுருவாக்கப் படைப்புகளிலே தோற்றம் பாட்டு, நல்லம்ம கத, தோட்டம் பாட்டு, சிலம்பு வாணிபம், கொயிலாண்டி அம்மன் கதை முதலானவை குறிப்பிடத் தக்கவை. இக்கதைகளிலே கண்ணகி ஸ்ரீகும்பா, பத்திரகாளி, நல்லம்மா, மணிமங்கை, பொன்மகள், வைசுரிமாலா, கன்னி, கன்னகி என வெள;வேறு பெயர்களாலே வழங்கப்படுகிறாள். கேரள நாட்டில் வழங்கும் இந்தக் கண்ணகி கதைகளிலே அப்பிரதேச வட்டார வழக்குகளுக்கேற்ப மாற்றங்கள் இடம்பெற்றுள்ளபோதும் தமிழக கண்ணகி கதைப்பாடல்களுக்கு ஒப்பாக சைவமதப் படைப்புகளாகவே உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அவை எல்லாவற்றிலும் கண்ணகியின் பிறப்பு தெய்வீகத் தன்மை கொண்டதாகவே சித்தரிக்கப்படுகின்றது. சிவனால் படைக்கப்பட்டவளாகவும் தாருகனை அழிக்க அவதாரம் எடுத்தவளாகவும் கண்ணகி காட்டப்படுகின்றாள்.

தோற்றம் பாட்டிலே பண்டியனை அழிக்க பொன்மகள் (கண்ணகி) சிவனின்

முன்றாவது கண்ணிலிருந்து பிறந்தவளாகக் காட்டப்படுகின்றாள். தென்கொல்லம் பகுதியில் வழங்கும் தோட்டம் பாட்டில் தென்கொல்லத்தரசன் நாராயணன் குழந்தையின்றிச் சிவனை வேண்ட ஒரு குழந்தையைத் தத்தெடுத்துக்கொள்ளுமாறு சிவன் கூறுவதாகவும் அக்குழந்தையே காளி (கண்ணகி) எனவும் கூறப்படுகின்றது. கொயிலாண்டி அம்மன் கதையில் தம்பிரானுடைய மனைவியே கண்ணகியாகப் பிறந்தாள் என்றும் அவள் பகவதி அம்மன் என்றும் கூறப்படுகின்றது. அவ்வாறே கோவலனின் பிறப்பும் சிவனின் அருளால் இடம்பெறுவதாகவே கேரள கண்ணகி கதைகள் கூறுகின்றன (சுதாகர், கு., 2011:5152).

ஈழத்திலே தோன்றிய சிலப்பதிகாரப் புத்தாக்கப் படைப்புகளிலே பழைய மையானதாகிய கண்ணகி வழக்குரை என்ற காவியமும் அதனோடு தொடர்புடைய சில கண்ணகி படைப்புகளும் முக்கியமானவை. கண்ணகி வழக்குரை தமிழகத்திலே கோவிலன் கதை முதலான கதைப்பாடல்கள் தோன்றிய சூழலிலேயே தோன்றியிருக்க வேண்டும். அந்தவகையில் இந்நூல் யாழ்ப்பாண ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் (கி.பி.1216-1621) இயற்றப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதில் ஆய்வாளர்களிடையே பெரும்பாலும் கருத்தொற்றுமை உண்டு. இந்நூல் சிற்சில மாற்றங்களோடு யாழ்ப்பாணத்திலே 'கோவலனார் கதை' என்ற பெயரிலும் வன்னிப் பகுதியிலே 'சிலம்புகூறல்' என்ற பெயரிலும் படிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

விசயநகர நாயக்கர் காலங்களில் தமிழகத்திற்கும் யாழ்ப்பாண இராச்சியம், ஈழத்து வன்னிமைகள் ஆகியவற்றுக்குமிடையில் அரசியல், சமயம், வாணிபம் போன்ற துறைகளில் நெருங்கிய தொடர்புகள் ஏற்பட்டிருந்தன (பத்மநாதன், சி., 2004:312). யாழ்ப்பாண மன்னர் காலத்திலே ஈழத்தில் சிறப்பாக வடக்கு, கிழக்குப் பகுதிகளிலே சைவ சமயம் உயர்நிலையில் இருந்தது (சிவலிங்கராசா, எஸ்., 2009:17).

சைவ சமயம் அரச ஆதரவுடன்

உயர்நிலை பெற்றிருந்த சூழலில் எழுந்த இலக்கியங்கள் பெரிதும் சமயச் சார்புடையனவாக அமைந்தன. செந்நெறி சமய வழிபாட்டு முறைகளும் செந்நெறி இலக்கிய உருவாக்கமும் வளர்ச்சியுற்றிருந்த இக்காலத்தில் மக்கள் நிலைப்பட்ட பாடல் மரபுகளைக் கொண்ட இலக்கிய மரபொன்றும் உருவாகத் தொடங்கியதை கதிரைமலைப் பள்ளு சுட்டுகின்றது. இதற்கும் அப்பால் மக்கள் நிலைப்பட்ட பாடல் மரபுகளையும் பண்பாட்டு மரபுகளையும் உள்வாங்கி சடங்கு வழிபாட்டு முறையை முன்னிறுத்துகின்ற இலக்கிய மரபொன்றும் முகிழ்ப்புறுவதை கண்ணகி வழக்குரை காட்டுகின்றது. ஏனெனில் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் சடங்கு நிலைப்பட்ட வழிபாட்டு முறைகளும் மக்கள் மத்தியிலே நிலவிவந்துள்ளது. இக்காலத்தில் ஐயனார், நாகதம்பிரான், பூதராயர், கண்ணகி முதலிய தெய்வங்களையும் மக்கள் வழிபட்டனர் என்ற சிபத்மநாதனின் (2004:319-20) கூற்று இதனை உறுதிசெய்கின்றது.

தமிழக, கேரள கண்ணகி கதைப் பாடல்களைப்போலவே ஈழத்துக் கண்ணகி கதைப்பாடல்களும் கண்ணகியை அம்மனாகக் கட்டமைத்தன. ஈழத்தில் கண்ணகி வழிபாடு நிலவிய சூழலில் அந்த வழிபாட்டை நிலைபெறச் செய்வதற்கான, பிரபலப்படுத்துவதற்கான முயற்சியாகவே இந்நூல்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இதில் வரம்பெறு காதை கோவலனதும் கண்ணகியினதும் பிறப்புப் பற்றிக்; கூறுகின்றது. முதல் பகுதி மாசாத்தாரும் அவரது மனைவியும் சிவனை வழிபட்டு அவனருளால் பெற்றெடுத்த குழந்தையாகக் கோவலனை அறிமுகம் செய்கின்றது. ஆகவே கோவலனும் சைவ மகனாகப் பிறக்கின்றான். ஆயினும்; 'அம்மன் பிறந்த கதை' என்ற இயல் இக்காவியத்தின் காவிய அடிக்கருத்தின் தொடக்கமாக அமைகின்றது. இங்கு கண்ணகியின் பிறப்புப் பற்றிய தொன்மமொன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

'அம்மன் பிறந்த கதை' என்ற இயலின் தலைப்பே கண்ணகியைத் தெய்வநிலைப்படுத்தும் ஆசிரியரின்

நோக்கைக் காட்டுகின்றது. இக்கதையின்படி சிவபெருமானால் அனுப்பப்பட்ட பரராச முனிவரின் புதல்வி நாகமங்கலை கண்ணகையாக அவதரிக்கின்றாள். முதலில் அவள் மாங்கனி வடிவில் பூலோகத்தில் அவதரிக்கின்றாள். பின் காவலர்களின் கண்ணுக்கு மாங்கனி தென்படாமையால், மாம்பழம் கீழே விழாது அந்தரத்தில் நிற்பது, பாண்டியன் அந்தக் கனியைக் கையில் ஏந்த அவனது நெற்றிக் கண் மறைதல், பின் அவனது மானிகையில் மாங்கனி மூன்றாம் நாள் பெண் குழந்தையாக உருமாறுதல் என்று கண்ணகியின் தெய்வீகத் தன்மைகளின் சித்திரிப்புகளோடு காவியம் தொடங்குகின்றது. இங்கு கண்ணகி ஒரு சைவ மத அணங்காக அறிமுகம் செய்யப்படுகின்றாள். தொடர்ந்து கதையோட்டத்தில் பல்வேறு இடங்களிலும் இந்த சைவ இணைப்பும் தெய்வீகப் பண்புகளும் இணைந்து செல்கின்றன.

அடுத்து, மாங்கனியில் இருந்து கண்ணகி தோன்றியமை பற்றிய தொன்மத்துக்குள் இருக்கும் கருத்தியல் பற்றியும் விளங்கிக் கொள்வது அவசியமாகும். இங்கு தமிழர்கள் மத்தியில் கனியிலே இருந்து பெண் அல்லது பெண் தெய்வம் தோன்றியதாகக் கூறப்படுகின்ற பல வாய்மொழிக் கதைகள் கிராமிய மக்கள் மத்தியிலே நீண்டகாலமிருந்து நிலவியிருவதைக் கவனத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும். இங்கு கனி பெண்ணின் மூலமாகக் கருதப்படுகின்றது என்பது தெரிகின்றது. அதாவது வளத்தின், உருவாக்கத்தின் மூலமாகக் கனி கருதப்படுகின்றது. இது தாய்வழிச் சமூக அமைப்பின் சிந்தனை மூலமாகும். வளத்துக்கு மூலமாக அமைந்த கண்ணகியின் பிறப்பு வளத்தின் குறியீடாக அமைந்த கனியிலிருந்து உருவாவதாகக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆனால் ஈழத்துக் கோவலன் கதையும், சிலம்புகூறலும் கோலனதும் கண்ணகியினதும் பிறப்புப் பற்றி வேறான தொன்மக் கதையைக் கூறுகின்றன. சிவனின் ஏவலால் உமை காளியம்மனாக மதுரை நகரில் ஆலவாயில் கோயில் கொள்கிறாள். காளியம்மனுக்குப் பூசை பலி செய்யக்கூடாது என்று பாண்டியன்

ஆணையிடுகின்றான். கோவலன் என்ற இடையன் தனது மாடுகள் வேங்கைக்கு இரையாக, அக்காளியம்மன் கோயிலிலே வேண்டுதல் செய்கிறான். அவனது மாடுகள் பிழைக்கின்றன. அவன் காளிக்கு ஆயிரம் நெய்விளக்கு ஏற்றி வணங்குகிறான். இதையறிந்த பாண்டியன் இடையனை வெட்டிக் கொல்கிறான். கோபமுற்ற காளி இடையனை மாசாத்தாருக்கு மகனாகப் பிறக்குமாறு அருளித் தானும் பாண்டியனை வதைத்து மதுரையை எரிக்க மாங்கனியாக அவதரிக்கின்றார். இதன் பின்,

‘மாதர்தங்கள் பெருமானை மாநிலத்தின் மாதாவை
ஆதியுமை பகவதியை அம்மைதன்னைக் கடலிலிட்டான்
பாதிமதி நதியணிந்தோன் பாகமுறு பார்வதியை
சோதியெனப் பெற்றெடுத்த சுந்தரியைக் கடலிலிட்டான்’

(சிலம்பின் செல்வி, பா.44)

என்றவாறு கண்ணகியின் தெய்வ அவதாரம் பலவாறு போற்றப்படுகின்றது. கண்ணகி வழக்குரை ஒரு அணங்கு கண்ணகியாக அவதரிப்பதாகக் காட்டி பின் அவளை உமையாகவும் காளியாகவும் காட்ட, கோவலனார் கதை, சிலம்பு கூறல் ஆகியன உமையே (காளி) கண்ணகியாக அவதாரமெடுப்பதாகக் கூறுகின்றது.

இந்தப் புனைவு புகழேந்தியின் கோவிலன் கதையைப் பெரிதும் ஒத்துள்ளமை இவ்விடத்தில் சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. எனவே ஈழத்துக் கோவலன் கதை, சிலம்புகூறல் ஆகியன கண்ணகி வழக்குரையின் பிரதியாக்கத்தோடு புகழேந்தியின் கோவிலன் கதையின் தாக்கத்தையும் உட்கொண்டு கண்ணகியைக் காளியின் அவதாரமாகக் காட்டுகின்றன. கோவலன் கதை என்ற நூற்பெயரே இந்தத் தாக்கத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றது. இவ்வாறு ஈழத்துக் கண்ணகி கதைகள் கண்ணகியின் பிறப்புப் பற்றி வேறுபட்ட தொன்மங்களைக் கூறினாலும் அவை பெரும்பாலும் கண்ணகியின் உற்பத்தியை மாங்கனியிலிருந்தே காட்டுகின்றன. சிங்கள

மக்கள் மத்தியிலே உள்ள 'பாண்டி நெத்த மெக்கு உபத்த' என்ற கதை கண்ணகி மாங்கனியாக உதித்துப் பாண்டியனின் நெற்றிக் கண்ணை அழிக்கும் செயலைக் கூறுவது தமிழர், சிங்களவர் மத்தியிலே கண்ணகி தெய்வம் தொடர்பாக உள்ள ஒத்த கருத்தியலைக் காட்டுகின்றது.

கண்ணகி வழக்குரையின் இரண்டாவது, மூன்றாவது காதைகளான கப்பல் வைத்த காதை (266 செய்யுட்கள்) கடலோட்டு காதை (377 செய்யுட்கள்) ஆகியன இலங்கைநிலைப்பட்ட ஐதீகங்களை எடுத்துக் கூறுகின்றன. இக்காதைகள் சிலப்பதிகாரக் கதையை ஈழத்து நிலப்பரப்புடனும் பண்பாட்டுடனும் இணைக்கும் பகுதிகளாக அமைந்துள்ளன.

கடலோட்டு காதையானது மீகாமன், வெடியரசன் பற்றிய கதையைக் கூறுகின்றது. அதாவது கண்ணகிக்குக் காற்சிலம்பு செய்வதற்காக நாகமணி பெறுவதற்கு மானாகர் அனுப்பிய மீகாமனுக்கும் இலங்கை மன்னன் வெடியரசனுக்கும் இடையிலான போரும் நாகமணி பெறுவதும் சித்திரிக்கப்படுகின்றது.

இலங்கைத் தமிழரிடையே காணப்படும் ஒரு சமுதாயப் பிரிவினரான முக்குகரிடையே வழங்கிவரும் நாட்டார் பாடல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைவதே வெடியரசன் வரலாறு என்று பேராசிரியர் பதமநாதன் விஷ்ணுபுத்திரன் வெடியரசன் வரலாறு என்ற நூலின் மதிப்புரையில் கூறுகிறார். இக்கதை முக்குவர் மத்தியில் வாய்மொழியாகவும், கூத்தாகவும் நீண்டகாலமாக வழங்கிவந்துள்ளன. இவற்றைவிட பாற்கடலில் வீழ்ந்த திருமாலின் சங்கை எடுத்துக்கொடுத்த வீரனின் வழித் தோன்றல்கள் முக்குவர் என்றும், இராமாயணப் பாத்திரமாகிய குகன் வழியினர் முக்குவர் என்றும் முக்குவரின் உற்பத்தியை விளக்கும் இரு ஐதீகக் கதைகள் முக்குவர் மத்தியில் வழங்கிவருகின்றன. இந்த இரு ஐதீகப் புனைவுகளில் இருந்தே கண்ணகி வழக்குரையின் வெடியரசன் கதை தொடங்குகின்றது.

பிறந்து முன்னே தொழுதுநிற்கப் பெருமானும் என்சொலுவார்
மறந்துவந்தோம் வலம்புரியை வாரியிலே
நீர் போகி

அறிந்தபடி முக்குளித்து அதனைஇங்கே
தருவதென்ன

சிறந்தவன்போய் எடுத்துவந்து திருமுன்னே
வைத்துநின்றான் (பா.4)

என்று கடலோட்டு காதையின் ஆரம்பம் திருமாலின் சங்கைத் தேடிப் பெற்ற கதையோடு தொடங்குகின்றது. சங்கைக் கொடுக்கவும் திருமால் அவனுக்கு உனது பெயர் 'முக்கியன்' எனக் கூறி, வரங்களும் கொடுக்கின்றார். இதனை அடுத்துவருகின்ற பாடல்:

'கொடுத்தவரம் பெற்றுடைய குலவுபுகழ்
முக்கியர்கோன்

வெடித்தபுன்னைத் தாருடையான்
வெடியரசன் தேவியவள்...'

என்று திருமாலிடமிருந்து வரங்கள் பெற்ற புகழ் பெற்ற முக்குகர்களின் அரசன் வெடியரசன் என்று வெடியரசன் அறிமுகம் செய்யப்படுகின்றான். இப்பகுதியில் அவன் கடலுக்கு அரசனாகச் சித்திரிக்கப்படுகின்றான். அதேவேளை பல்வேறு இடங்களிலும் வெடியரசனும் அவனது தம்பியரும், அவர்களது படைகளும் குகன் குலத்தினர் என்று சிறப்பிக்கப்படுவதையும் காணலாம். எவ்வாறாயினும் இந்த மூன்று ஐதீகங்களும் முக்குவரின் வாழ்க்கை, தொழில் கடலோடு சம்பந்தப்பட்டது என்பதைச் சுட்டிநிற்கின்றன.

வெடியரசன் புனைவு யாழ்ப்பாணத்திலே வாய்மொழிக்கதை, கூத்து, கண்ணகி வழக்குரை முதலான கலை இலக்கியங்களிலே சிறிசில மாற்றங்களோடு புனையப்பட்டுள்ளமையும் இவ்விடத்தில் சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. வெடியரசன் கூத்து யாழ்ப்பாண முக்குவ சமூகத்துக்குரிய கூத்தாக உள்ளது. இதன் கதையின்படி, கண்ணகிக்குச் சிலம்பு செய்ய நாகரெத்தினம் கேட்டு இலங்கையை ஆட்சி செய்யும் வெடியரசனிடம் சோழ சேனாதிபதி மீகாமனை அனுப்புகின்றனர். மீகாமன்

வெடியரசனிடம் நாகரெத்தினத்தைக் கேட்க வெகுண்டெழுந்து போர் செய்கிறான். மீகாமன் வெடியரசனைச் சிறைப்பிடிக்கிறான். பின் வெடியரசனின் தம்பி வீரநாரணன் மீகாமனுடன் போரிட்டு மீகாமனைவெட்டுகிறான். ஆனால் மீகாமன் கண்ணகி அருளால் எழுந்து வீரநாரணனைக் கொல்கிறான். வெடியரசனின் ஏனைய தம்பியரான விளங்குதேவன், போர்வீரகண்டன், ஏரிலங்குருபன் ஆகியோர் மீகாமனை எதிர்த்துச் சண்டையிட்டு மீகாமனைப் பிடித்து வெடியரசனின் முன்னே நிறுத்துகின்றனர். முடிவில் வெடியரசன் மீகாமனை மன்னித்து நாகரெத்தினத்தைக் கொடுத்து அனுப்புகிறான் (காரை சுந்தரம்பிள்ளை, 2000). மீகாமன் போரின் இறுதியில் வெடியரசனின் தம்பியரை இரந்து கேட்டு நாகரெத்தினத்தைப் பெற்றுச் சென்றான் என்று வாய்மொழிக்கதை கூறுகின்றது.

இரண்டு கதைகளும் இறுதியில் மீகாமனின் வெற்றியைக் காட்டுகின்றன. கண்ணகி வழக்குரை வெடியரசன் கூத்துக் கதையைப் பெருமளவு ஒத்திருப்பினும் இறுதியில் மீகாமன் வெற்றிபெற்று நாகமணியைக் கொண்டுசெல்வதாக வருகின்றது. கண்ணகி வழக்குரையில் மீகாமன் கண்ணகியின் பிரதிநிதி என்ற அடிப்படையில் அவனது வீரத்துக்குப் பெரும் இழுக்கு ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்பதில் ஆசிரியர் கவனம் செலுத்தியுள்ளார் போல் தோன்றுகிறது. ஆயினும் வெடியரசனே கதாநாயகனாகச் சித்திரிக்கப்படுகிறான். வெடியரசனதும் அவனது தம்பியரதும் வீரமும் போராற்றலும் நூலில் பரந்து காணப்படுகின்றன. வெடியரசனின் ஆட்சிப்பரப்பு, கோட்டை, படை வலிமை, வீரதீரச் செயல்கள் முதலான விடயங்கள் பலபட விபரிக்கப்படுகின்றன.

‘தோன்றுமிந்தக் கனகிரிமேற் துய்யநவ ரெத்தினமும்
வான்றோயும் மண்டபமும் மாஞ் சோலைப் பூங்காவும்
என்றபெருங் கோட்டைகளும் இரண்டருகு கிடங்குகளும்
மூன்றுலகும் புகழ்படைத்த முக்கியர் தன் பதிபாராய்’ (பா.48)

என்று முக்குவரின் பிரதேசச் சிறப்பும் அக்குழமத்தினரது புகழும் விதந்து பாடப்படுகின்றது.

கடலரசனுக்கும் மீகாமனுக்கும் இடையே நடந்த போரிலே இறுதிக் கட்டத்திலே வெடியரசன் படைக்குத் தோற்கும் நிலை ஏற்பட்டபோது தன் குலப்பெருமை காப்பதற்காக உயிரையும் விடத் துணிந்து போரிடும் வீரனாக அவன் காட்டப்படுகிறான். இது இராமாயணப் போரை நினைவுபடுத்துகிறது. அவனுக்கு ஏற்பட்ட தோல்வியும் மீகாமனின் தவறான போரின் விளைவால் ஏற்பட்டதாகவே காட்டப்படுகின்றது.

‘...வீரமுள்ள செருச்சிங்கமே வெடியரசே
யென்கணவா

நேராகப் போர்செயாமல் நெட்டுரஞ் செய்தானே

பாரிலிது திறலோவென்று பரிதவித்தங்
கேயழுதான் (பா.124)

இப்பாடல் வெடியரசனின் மனைவியின் புலம்பலாக வருகின்றது. அதுபோலவே அவனது தம்பி வீரநாரணனுக்கும் மீகாமனுக்கும் இடையிலே நடந்த சண்டையில் இறுதியில் வீரநாரணனின் வீரத்துக்கு ஆற்றாமல் மீகாமன் தோற்கிறான். ஆனால் கண்ணகியின் அருளை வேண்டிக்கொண்டு வேலெடுத்து எறிய வீரநாரணன் இறக்கிறான்.

பட்டவேல் தனைப்பிடித்துப் பார்த்துவீர
நாரணனும்

வெட்டியெதிர் பொருவோமென்று மீகாமா
வந்தெதிர்த்துத்
தொட்டெதிரே போர்செய்யாமற் சோராயஞ்
செய்துகொண்டாய்’

(மணிவாங்கின கதை, பா.257)

என்று தவறான வழியிலான மீகாமனின் வெற்றியை வீரநாரணன் பழிக்கிறான். இறுதியிலே வெடியரசனின் அடுத்த தம்பியான விளங்குதேவனுக்கும் மீகாமனுக்குமிடையில் கடும்போர் இடம்பெற்றபோது அந்தப் போரை நிறுத்தி சமாதானத்தை ஏற்படுத்துகின்ற உத்தம வீரனாகவும்

வெடியரசன் சித்திரிக்கப்படுகின்றான்.

இவ்வாறாக வெடியரசனதும் அவனது தம்பியரதும் வீரமும் புகழும் பலபடப் புகழ்ந்துரைக்கப்படுவதும் அதற்குப் பெரும் பகுதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதும் இந்த நூல் முக்குவ சாதிக் குழுமத்தின் வீர வரலாற்றுப் பெருமையை முன்னிறுத்துவதை இலக்காகக் கொண்டிருப்பதைப் புலப்படுத்துகின்றது.

அதேவேளை சாதிய முரண்பாடுகளும் இந்தப் புனைவுக்குள் தொக்குநிற்பதாகத் தெரிகின்றது. அதாவது முக்குவர் ஓ பரதவர் முரணநிலை வெடியரசன் ஓ மீகாமன் முரணாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகின்றது. இங்கு வெடியரசன் முக்குவகுல முன்னோனாகக் காட்டப்பட மீகாமன் பரதவர் குலத் தலைவனாகவும் அவனது படைகள் பரதவர் படைகளாகவும் காட்டப்படுகின்றது. மேல்வரும் பாடலடிகள் இதனைக் காட்டுகின்றன.

‘கோத்திர மாகிய பரதவர் தம்முடன்

கூறம ரக்கல மானதெல்லாம்

சேர்த்திணி யாக வகைப்பட முக்கியர்

சேனைதிடுக்கிட வெட்டினரே

(மணிவாங்கின கதை,பா.240)

வடஇலங்கையில் முக்குகர் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தபோது கண்ணகி வழிபாடு செய்யும் பாண்டிய கரையார் வட இலங்கையில் குடியேறினர். இதனால் இவ்விரு இனங்களுக்கிடையே மனக்கசப்பு உருவானது. இதனைக் காட்டுவதே வழக்குரை காவியம் கூறும் மீகாமன் வெடியரசன் போர் எனலாம் என்று பேராசிரியர் சண்முகசுந்தரம் குறிப்பிடுவது (2011:211) இவ்விடத்தில் சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

வெடியரசன் பற்றிய புனைவுப் படைப்புகளினுள்ளே சாதிய முரண்கள் செயற்பட்டுள்ளன என்பதற்கு மற்றுமொரு எடுத்துக்காட்டு வெடியரசன் கூத்து, மீகாமன் கூத்து ஆகிய கூத்துகள் தொடர்பாக முக்குவருக்கும் திமிலருக்கும் இடையே ஏற்பட்ட சாதிச் சண்டையாகும். முக்குவர் சமூகத்தவரால் ஆடப்பட்ட வெடியரசன்

கூத்து வெடியரசனை முக்குவ குல அரசனாக, வீரனாகக் காட்டியது. ஆனால் திமிலரால் ஆடப்பட்ட மீகாமன் கூத்து மாறாக வெடியரசனைத் தாழ்ந்த பாத்திரமாகக் காட்டியது. இதன் காரணமாக இரு சமூகத்தினருக்குமிடையில் சாதிச் சண்டை ஏற்பட்டு அதன் விளைவாக நீதிமன்றம் 1930 இல் இவ்விரு கூத்துக்களையும் தடைசெய்தது (காரை சுந்தரம்பிள்ளை, 318).

எனவே இலங்கைத் தமிழரிடையே காணப்படும் ஒரு சமுதாயப் பிரிவினரின் வரலாற்றுச் சிறப்பை மேன்மைப்படுத்திக் காட்டுவதற்கான பிரக்ஞையின் வெளிப்பாடாகவே வெடியரசன் கதையுடன் கண்ணகி தொன்மம் தொடர்புறுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். அத்தோடு கண்ணகி வழிபாட்டை தமது குழுமம் சார்ந்ததாகக் கட்டமைப்பதும் கண்ணகி கதையை ஈழத்தமிழரின் பண்பாட்டுடனும் பிரதேசத்துடனும் தொடர்புறுத்துவதும் இக்கதையிணைப்பின் அரசியலாக அமைந்துள்ளது.

அதேவேளை கண்ணகி வழக்குரையின் பிரதியாக்கங்களாகக் கருதப்படுகின்ற கோவலனார் கதை, சிலம்புகூறல் ஆகியவற்றிலே இடம்பெற்றுள்ள வெடியரசன், மீகாமன் பற்றிய கதையிலே ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களை நோக்குமிடத்து இந்த இரு இலக்கியங்களும் எல்லாக் குழுமங்களும் கண்ணகி வழிபாட்டிலே பயில்கின்ற ஒரு பொதுப்பாடலாக கண்ணகி வழக்குரை மாறிய ஒரு சூழலில் படியெடுக்கப்பட்டவை போல் தெரிகின்றது. இன்னொருவகையில் கூறின், கண்ணகி வழக்குரையை எல்லாக் குழுமங்களுக்குமுரிய பொது வழிபாட்டுப் பாடலாக திட்டமிட்டு மறு உருவாக்கம் செய்தது போல் தெரிகின்றது. கடலோட்டுகாதையின் ஆரம்பமாக அமைகின்ற முக்குகரின் உற்பத்தி பற்றிய இரு புனைவுகளும் இவ்விரு ஆக்கங்களிலும் இடம்பெறாமையே இதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும். மேலும், இவ்விரு பிரதிகளின் கடலோட்டுகாதையில் மீகாமன் முன்னுரிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளமை கவனத்துக்குரியது

மற்றும், ஈழத்துக் கண்ணகி கலை இலக்கியங்களில் இடம்பெறுகின்ற வெடியரசன் பற்றிய ஐதீகப் புனைவானது கண்ணகி வழிபாட்டுடன் நாக வழிபாட்டை இணைக்கின்ற முயற்சியாகவும் உள்ளது. ஈழத்துக் கண்ணகி அம்மன் சடங்குகளிலே காற்சிலம்பு பூசைக்குரிய ஒரு புனிதப் பொருளாகக் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. நாகமணியானது தமிழ்ப் பண்பாட்டில் அச்சத்துக்குரிய, தெய்வீகத் தன்மையுடைய ஒன்றாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. எனவே கண்ணகியின் காற்சிலம்பு நாகமணியைக் கொண்டு அமைப்பதாகப் புனைவதன் ஊடாக அச்சிலம்பின் தெய்வீகப் பண்பினை உயர்த்துவதை அடிப்படையாகக் கொண்டே இப்புனைவு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

அத்துடன் நாக இனத்தவரின் வழித்தோன்றல்களாக முக்குவரைக் கருதுகின்ற கர்ணபரம்பரைக் கதைகள் உள்ளன. எனவே முக்குவ குழுமத்தின் மத்தியிலிருந்து கண்ணகி வழக்குரை முதலான படைப்புகள் உருவானபோது கண்ணகியை நாகவழிபாட்டுடன் இணைக்க முனைந்துள்ளனர். இதனூடாகத் தமது குலப்பெருமையை நிலைநிறுத்த விளைந்துள்ளனர் எனலாம்.

ஈழத்திலே நிலவுகின்ற சில கர்ணபரம்பரைக் கதைகளும் இந்த இணைப்பைச் சுட்டுகின்றன. கண்ணகி மதுரையைத் தீக்கிரையாக்கிய பின்னர் ஐந்துதலை நாகமாக மாறி தெற்கே வந்து யாழ்குடா நாட்டின் அருகேயுள்ள நயினாதீவில் தங்கிக்ருவில், வட்டுக்கோட்டை, நவாலை, களுவோடை, சுதுமலை, சீரணி, அளவெட்டி ஆகிய ஊர்களில் தங்கி வற்றாப்பளைக்குச் சென்றாள் என்பது கர்ணபரம்பரைக் கதையாகும் (சண்முகசுந்தரம், சு., 2011:194). இது ஒரு வரலாற்றுக் குறியீடாகவும் இருக்கலாம். அதாவது கேரளத்திலிருந்து ஈழத்துக்குக் கண்ணகி வழிபாடு வந்தமை பற்றிப் பல ஆய்வாளர்கள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர். கேரளத்தில் பகவதியை (கண்ணகியை) நாக பகவதியாக வழிபடுகின்றனர். எனவே கண்ணகி வழிபாடு கேரளத்தில் இருந்து ஈழத்து வடபுலத்துக்கு வந்து அங்கு

பரவியதைச் சுட்டுமாப்போல் இக்கதை அமைகின்றது. அதேவேளை கேரள நாக பகவதி வணக்கத்தின் தாக்கமும் கண்ணகி நாக இணைப்புக்கு ஒரு உந்துசக்தியாக இருக்கலாம்.

அதேவேளை கோவலனார் கதை, சிலம்புகூறல் ஆகிய இரு படைப்புகளிலும் வரும் கடலோட்டுகாதையின் இறுதியிலே வெடியரசனும் அவனது தம்பி விளங்குதேவனும் மீகாமனுடன் ஏற்பட்ட போரின் பின் தமது ஊர் வந்து தமது கப்பல்களையெல்லாம் விற்றுவிட்டு மட்டக்களப்புக்குச் சென்று காடுவெட்டி வயல்கள் உண்டாக்கி, குளங்கள் திருத்தி பயிர்கள் செய்து அரசசெய்து இருந்ததாகப் பாடப்படுகின்றது. இது யாழ்ப்பாண முக்குவ குழுமத்தினரின் மட்டக்களப்புத் தொடர்பு மற்றும் இடப்பெயர்வைச் சுட்டுவதாகவே உள்ளது. அதேவேளை கண்ணகி வழக்குரையில் இந்த விடயம் இடம்பெறவில்லை என்பதும் இவ்விடத்தில் கவனத்திற்குரியது.

வடபுலத்திலே உருவான கண்ணகி வழக்குரை மட்டக்களப்பிலே கண்ணகி கோயிற் சடங்குகளிலே பாடப்படுகின்ற பாடல்களிலே முதன்மையான பாடலாக பன்னெடுங்காலமாக பாடப்படும் பேணப்படும் வருகின்றது. கண்ணகி வழக்குரையினுள்ளே இயங்கிய முக்குவ குழும வரலாற்றுப் பிரக்ஞையே அது மட்டக்களப்பிலே கண்ணகி சடங்கு வழிபாட்டில் முக்கியம் பெறக் காரணமாக இருக்க வேண்டும்.

வடபுலத்திலே ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் ஆட்சி இடம்பெற்ற காலத்தில் மட்டக்களப்பில் மாகோனின் ஆட்சி (கி.பி.1216-1621) இடம்பெற்றது. இக்காலத்திலே மலையாள தேசத்து முக்கவர் சாதிக் குழுமம் மேலோங்கிய செல்வாக்கினைப் பெற்றிருந்தது. அவர்களே அதிக நிலவுடைமையாளராகவும் விளங்கினர்.

யாழ்ப்பாண இராச்சியம் நிலைபெற்றிருந்த காலத்தில் அதற்கு வெளியே மட்டக்களப்பு, மண்முனை, நாடுகாடு முதலான பல

கிழக்கிலங்கைத் தமிழ் வன்னிமைகள் சிறப்புற்றிருந்தன. இந்த வன்னிமைகளுக்கும் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்துக்குமிடையே கடல் வழியாகவும் தரைவழியாகவும் நெருங்கிய வாணிப, கலாசாரத் தொடர்புகள் ஏற்பட்டிருந்தன (பத்மநாதன், சி., 2004: 312).

முக்குவர் வேளாண்மை நிலவுடைமையாளர்களாக இருந்தமையினாலேயே அவர்களின் முக்கிய தெய்வங்களாக மாரியும் கண்ணகியும் விளங்கின. ஏனெனில் இத்தெய்வங்கள் மழைக்கும் வளத்துக்கும் உரிய தெய்வங்களாகக் கருதப்பட்டன. இவ்வாறு மட்டக்களப்பில் முக்குவர் சமூக, அரசியல், பொருளாதார அடிப்படைகளில் செல்வாக்குள்ளவர்களாகவும் கண்ணகி அம்மன் வணக்கமுறையினைக் கடைப்பிடித்துவந்த நிலையிலும் வடபுல முக்குவரின் தொடர்பு அல்லது குடிப்பரம்பல் மட்டக்களப்பில் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும்.

வடபுலத்தில் கண்ணகி வழிபாட்டின் பொருட்டு முக்குவ குழும பிரக்களுயின் வழியே உருவான கண்ணகி வழக்குரை தமது உற்பத்தி பற்றி ஒருமித்த கருத்தையும் மற்றும் ஒருமித்த வழிபாட்டையும் கொண்டிருந்தவர்களான மட்டக்களப்பு முக்குவரிடையே பரவுவது என்பது இயல்பாகும்.

சமூகத்தில் அதிகாரத்தில் இருக்கும் குழுமத்தினரின் வழமைகளை ஏனைய குழுமங்களும் பொதுமரபாக ஏற்றுக்கொள்வது நியதி என்ற அடிப்படையில் பின்னர் சாதி கடந்த நிலையில் மட்டக்களப்பில் கண்ணகி

வழக்குரை கண்ணகி வழிபாட்டிலே முக்கிய கூறாக மாறியுள்ளது. அதேவேளை கண்ணகி வழக்குரையில் இடம்பெறும் வெடியரசன் கதை இங்கு சாதிய உணர்வுடன் பார்க்கப்படுவதில்லை. அக்கதை கூத்தாகவும் ஆடப்படுவதில்லை. ஏனெனில் மட்டக்களப்பில் முக்குவர் சமூக அதிகாரத்தில் மேலடுக்கில் இருந்த நிலையில் சாதிய உயர்வு இரூபப் பற்றிப் பேசவேண்டிய தேவை அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. அதேவேளை இங்கு கூத்து சாதிய இரூபப் நிலைநிறுத்துவதற்காக ஆடப்படுவதில்லை. மாறாக, விவசாய நிலமானிய பொருளாதார அமைப்பிலே அவர்களின் பொழுதுபோக்குச் சாதனமாகவே அது ஆடப்பட்டுவருகின்றது.

முடிவுரை

எனவே சிலப்பதிகாரக் கதை கால, பிரதேச எல்லைகளைத் தாண்டிப் புத்துருவாக்க இலக்கிய மரபுக்கு இடம்விட்டிருக்கின்றது. அது காலமாற்றங்களையும் பல்வேறு பிரதேச மக்களின் சமய, சமூகத் தேவைகளையும் உள்வாங்கிக்கொண்டு அளிக்கை வடிவங்களாகவும் வாய்மொழி வடிவங்களாகவும் புது வடிவங்களைப் பெற்று வந்திருக்கின்றது. குறிப்பாக கண்ணகியை சைவமத பத்தினித் தெய்வமாகக் கட்டமைப்பதிலே அவை அதிக கவனம் செலுத்தியுள்ளன. அதேவேளை அவை உருவான நிலப்பரப்புசார்ந்த மக்களின் வழக்குகளையும் நம்பிக்கைகளையும் குழும வரலாற்றுப் பெருமை மற்றும் முரண்களையும் தாங்கிய தனித்துவ இலக்கியப் பிரதிகளாகவும் உருப்பெற்றுள்ளன.

References

- Kandasamy, S. (Ed). (2004). *Silampin Selvi*. Paruththithurai.
- Kanthiah, V., S. (Ed), (1968). *Kannaki Valakkurai*. Karaithivu: Karaithivu Indu samaya Viruththi Sangam
- Nadarajan, T., S. (2015) *Silappathikaaram Maruvaasippu*. Chennai: New Sensuri Book House.
- Pathmanaathan, S. (2004) *Elaththu Ilakkiyamum Varalarum*, Colombo: Kumaran Book House.
- Pillai, K., K. (2000). *Tamilaka Varalaru Makkalum Panpaadum*. Chennai: Ulakath Thamilaarachsi Niruvanam.

- Pillai, K., K. (2007). *Then Inthiya Varalaru*. (Vol ii). Chennai: Palaniyappa Brothers.
- Pushparatnam, Paramu. (2006). *Ilankai Thamilarum Naaganaaddu Arasa Marapum*. Chennai: New Sensuri Book House.
- Sanmugasundaram, S. (2011). *Thiravidath Theivam Kannaki*. Chennai: Kaavya
- Sellaiya, M.S, (Edit). (1962). *Kovalanaar Kathai*. Paruththithurai: Kalapavan Press.
- Selvarasu, N. (2013). *Kannaki Thonmam – Samuga Manudaviyal Aaievu*. Naagar Kovil: Kaalachuvadu.
- Sivalinkarajah, S. (2009). *Elaththu Tamil Ilakkiya Selnery*. Colombo: Kumaran Puththaka Illam.
- Sivapparakasam, M., S. (1988). *Vishnupuththiran Vedyarasan Varalaru*. Tholpuram: Akila ilankai vedyarasan Kalamanram
- Sivathamby, K. (2002). *Aninthurai: Tamilil Kavanikkappadaatha Oru Ilakkiya Vakai – Ezhuthunilaipetta Vaiemozhip Paadal*. Yogarajah, S. (Edi), Elaththu Vaaimozhi Paadal Marapu, Panpaaddu Thinaikkalam, Thirukonamai.
- Sivathamby, K. (2010). *Elaththil Tamil Ilakkiyam*. Colombo Kumaran Puththaka illam.
- Suntharampillai, karai. (2000) *Vada Ilankai Naddar Aranku*. Colombo – Chennai: Kumaran Puththaka Illam.
- Suthakar, K. (2011). *Kannaki Kathaikal*. Chennai: New Sensuri Book House.